

REGULAMENT nr. 2225 din 30 noiembrie 2017 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește utilizarea Sistemului de intrare/ieșire

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (b), având în vedere propunerea Comisiei Europene, după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale, având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

⁽¹⁾JO C 487, 28.12.2016, p. 66.

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

⁽²⁾Poziția Parlamentului European din 25 octombrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 20 noiembrie 2017.

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ stabilește condițiile, criteriile și normele detaliate pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre.

⁽³⁾Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

(2) Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ vizează crearea unui sistem centralizat de înregistrare a datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării în ceea ce îi privește pe resortisanții țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre ale Uniunii pentru o ședere pe termen scurt.

⁽⁴⁾Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (a se vedea pagina 20 din prezentul Jurnal Oficial).

(3) În vederea efectuării verificărilor asupra resortisanților țărilor terțe în temeiul Regulamentului (UE) 2016/399, care includ verificarea identității resortisanților țărilor terțe, identificarea acestora, sau ambele, precum și verificarea faptului că un resortisant al unei țări terțe nu a depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre, polițiștii de frontieră ar trebui să utilizeze toate informațiile disponibile, inclusiv datele din Sistemul de intrare/ieșire instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2226 (denumit în continuare "EES"), atunci când aceasta se impune. Datele stocate în EES ar trebui utilizate, de asemenea, pentru a verifica faptul că resortisanții țărilor terțe care dețin o viză eliberată pentru una sau două intrări au respectat numărul maxim de intrări autorizate.

(4) În anumite cazuri, este necesar ca resortisanții țărilor terțe să furnizeze date biometrice în scopul efectuării verificărilor la frontiere. Prin urmare, condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe ar trebui modificate prin introducerea unei obligații de a furniza respectivele date biometrice. În cazul în care un resortisant al unei țări terțe refuză să furnizeze date biometrice pentru crearea dosarului său individual sau pentru efectuarea verificărilor la frontiere, ar trebui adoptată o decizie privind refuzul intrării.

(5) Pentru a se asigura eficiența deplină a EES, verificările la intrare și la ieșire trebuie să fie efectuate în mod armonizat la frontierele la care se operează EES.

(6) Instituirea EES implică adaptarea procedurilor pentru verificarea persoanelor la trecerea frontierelor la care se operează EES. În special, EES urmărește eliminarea ștampilării la intrare și la ieșire a documentelor de călătorie ale resortisanților țărilor terțe admiși pentru o ședere pe termen scurt, înlocuind-o cu înregistrarea electronică a intrărilor și a ieșirilor direct în EES. În plus, în procedurile privind verificarea la frontiere trebuie să fie luată în considerare interoperabilitatea dintre EES și Sistemul de informații privind vizele (VIS) instituit prin Decizia 2004/512/CE a Consiliului ⁽¹⁾. În sfârșit, EES oferă posibilitatea utilizării noilor tehnologii pentru trecerea frontierei de către călătorii admiși pentru o ședere pe termen scurt. Respectivile adaptări ale procedurilor privind verificarea la frontiere ar trebui să devină efective în statele membre care operează EES la data punerii în funcțiune a EES stabilită în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/2226.

⁽¹⁾Decizia 2004/512/CE a Consiliului din 8 iunie 2004 de instituire a Sistemului de Informații privind Vizele (SIV) (JO L 213, 15.6.2004, p. 5).

(7) Pe o perioadă de șase luni de la data punerii în funcțiune a EES, polițiștii de frontieră ar trebui să țină seama de șederile resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre în perioada de șase luni care precedă intrarea sau ieșirea, verificând ștampilile de pe documentele de călătorie în plus față de datele de intrare/ieșire înregistrate în EES. Respectiva măsură ar trebui să permită efectuarea verificărilor necesare în cazurile în care o persoană a fost admisă pentru o ședere pe termen scurt pe teritoriul statelor membre în perioada de șase luni înainte de punerea în funcțiune a EES. În plus, este necesar să se prevadă dispoziții specifice pentru resortisanții țărilor terțe care au intrat pe teritoriul statelor membre și care nu au ieșit încă înainte de punerea în funcțiune a EES. În aceste situații, la ieșirea resortisantului unei țări terțe de pe teritoriul statelor membre ar trebui să se înregistreze în EES și ultima intrare.

(8) Având în vedere situațiile diferite din statele membre și de la diversele puncte de trecere a frontierei ale statelor membre în ceea ce privește numărul de resortisanți ai țărilor terțe care trec frontierele, statele membre ar trebui să poată decide dacă și în ce măsură să utilizeze tehnologii precum sistemele de self-service, porți electronice și sistemele automatizate de control la frontiere. În cazul în care se utilizează astfel de tehnologii, verificările la intrare și la ieșire la frontierele externe ar trebui să fie efectuate în mod armonizat și ar trebui să se asigure un nivel adecvat de securitate.

(9) În plus, este necesar să se precizeze sarcinile și rolurile polițiștilor de frontieră atunci când utilizează aceste tehnologii. În acest sens, ar trebui să se asigure faptul că rezultatele verificărilor la frontiere efectuate prin mijloace automatizate sunt puse la dispoziția polițiștilor de frontieră, astfel încât aceștia să poată lua decizii adecvate. În plus, este necesar să se supravegheze utilizarea sistemelor de self-service, a porților electronice și a sistemelor automatizate de control la frontiere de către călători pentru a preveni comportamentele și utilizările frauduloase. În plus, atunci când efectuează această supraveghere, polițiștii de frontieră ar trebui să acorde o atenție deosebită

minorilor și să fie în măsură să identifice persoanele care au nevoie de protecție.

(10) De asemenea, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a institui, pe bază voluntară, programe naționale de facilitare pentru a permite resortisanților țărilor terțe care au făcut obiectul unor verificări preliminare să beneficieze, la intrare, de derogări de la anumite aspecte ale verificărilor amânunțite. Acolo unde se utilizează astfel de programe naționale de facilitare, acestea ar trebui să fie instituite în conformitate cu un model armonizat și un nivel adecvat de securitate ar trebui să fie asigurat.

(11) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării Directivei 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului (2).

(2) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivei 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

(12) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume acela de a modifica normele existente ale Regulamentului (UE) 2016/399, poate fi realizat doar la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(13) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.

(14) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului (1); prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică.

(1) Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

(15) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului (2); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și acesta nu i se aplică.

(2) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

(16) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen (3), care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului (4).

(3) JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

(4) Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

(17) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen (5), care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului (6).

(5) JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

(6) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

(18) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen (7), care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului (8).

(7) JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

(8) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

(19) În ceea ce privește Ciprul, Bulgaria, România și Croația, dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/399 privind EES ar trebui să se aplice numai atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226. Prin urmare, pentru acele state membre care nu îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 66 alineatul (2) din respectivul regulament până la data punerii în funcțiune a EES, este necesar să se stabilească dispoziții tranzitorii specifice privind ștampilarea până la conectarea acestora la EES. Respectivul dispoziții tranzitorii ar trebui să asigure faptul că ștampilarea documentelor de călătorie are același efect precum o fișă de intrare/ieșire în EES.

(20) Statele membre care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 la data punerii în funcțiune a EES ar trebui să procedeze în continuare la ștampilarea sistematică, la intrare

și la ieșire, a documentelor de călătorie aparținând resortisanților țărilor terțe admiși pentru o ședere pe termen scurt. Respectivele state membre ar trebui să examineze ștampilele de intrare și de ieșire de pe documentele de călătorie ale resortisantului țării terțe în cauză, în vederea verificării, prin compararea datelor de intrare și de ieșire, dacă persoana nu a depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statului membru în cauză. Ar trebui să se continue ștampilarea documentelor de călătorie și examinarea ștampilelor până în momentul în care statul membru în cauză este conectat la EES, astfel cum se menționează la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226.

(21) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/399 ar trebui modificat în consecință.

(22) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și a emis un aviz la 21 septembrie 2016, ⁽¹⁾Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Art. 1

Regulamentul (UE) 2016/399 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, se adaugă următoarele puncte:

"22.«Sistemul de intrare/ieșire (EES)» înseamnă sistemul instituit prin Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(*)Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (JO L 327, 9.12.2017, p. 20).

23.«sistem de self-service» înseamnă un sistem automatizat care efectuează toate sau o parte din verificările la frontiere aplicabile unei persoane și care poate fi utilizat pentru preînregistrarea datelor în EES;

24.«poartă electronică» înseamnă o infrastructură operată prin mijloace electronice prin care o frontieră externă sau o frontieră internă la care nu au fost încă eliminate controalele este trecută efectiv;

25.«sistem automatizat de control la frontiere» înseamnă un sistem care permite trecerea automatizată a frontierei și care este compus dintr-un sistem de self-service și dintr-o poartă electronică;

26.«confirmarea autenticității și a integrității datelor stocate pe cip» înseamnă procesul prin care se verifică, prin utilizarea certificatelor, dacă datele stocate pe suportul electronic de stocare (cip) provin de la autoritatea emitentă și dacă acestea nu au fost modificate."

2. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

"(f) să furnizeze date biometrice, în cazul în care acest lucru le este solicitat pentru:

(i) crearea dosarului individual în EES în conformitate cu articolele 16 și 17 din Regulamentul (UE) 2017/2226;

(ii) efectuarea de verificări la frontiere în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (i) și litera (g) punctul (i) din prezentul regulament, cu articolul 23 alineatele (2) și (4) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, acolo unde este cazul, cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*)Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) (JO L 218, 13.8.2008, p. 60)."

(b) se introduce următorul alineat:

"(1^a) Perioada de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile la care se face referire la alineatul (1) din prezentul articol se calculează ca o perioadă unică pentru statele membre care operează EES în temeiul Regulamentului (UE) 2017/2226. Această perioadă se calculează separat pentru fiecare dintre statele membre care nu operează EES."

3. Se introduce următorul articol:

"- Articolul 6^a: Resortisant» țărilor terțe pentru care datele trebuie să fie introduse în EES

(1) La intrare și la ieșire, datele privind următoarele categorii de persoane se introduc în EES în conformitate cu articolele 16, 17, 19 și 20 din Regulamentul (UE) 2017/2226:

a) resortisanții țărilor terțe admiși pentru o ședere pe termen scurt în temeiul articolului 6 alineatul (1) din prezentul regulament;

b) resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE și care nu dețin un permis de ședere în temeiul directivei menționate;

c) resortisanții țărilor terțe care:

(i) sunt membri ai familiei unui resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țara terță respectivă, pe de altă parte; și

(ii) nu dețin un permis de ședere în temeiul Directivei 2004/38/CE sau un permis de ședere în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1030/2002.

(2) Datele privind resortisanții țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere pe termen scurt a fost refuzată în conformitate cu articolul 14 din prezentul regulament se introduc în EES în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2226.

(3) Datele privind următoarele categorii de persoane nu se introduc în EES:

a) resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei unui cetățean al Uniunii, cărora li se aplică Directiva 2004/38/CE și care dețin un permis de ședere în temeiul respectivei directive, indiferent dacă ei îl însoțesc sau i se alătură respectivului cetățean al Uniunii;

b) resortisanții țărilor terțe care sunt membri ai familiei unui resortisant al unei țări terțe, indiferent dacă ei îl însoțesc sau i se alătură respectivului resortisant al unei țări terțe, atunci când:

(i) respectivul resortisant al unei țări terțe beneficiază de dreptul la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și o țară terță, pe de altă parte, și

(ii) respectivii resortisanți ai țărilor terțe nu dețin un permis de ședere în temeiul Directivei 2004/38/CE sau un permis

de ședere în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1030/2002;

- c) titularii de permise de ședere menționate la articolul 2 punctul 16, altele decât cele la care se face referire la literele (a) și (b) din prezentul alineat;
- d) titularii vizelor de lungă ședere;
- e) resortisanții țărilor terțe care își exercită dreptul la mobilitate în conformitate cu Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*) sau cu Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului (**);
- (*) Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (JO L 157, 27.5.2014, p. 1).
- (**) Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (JO L 132, 21.5.2016, p. 21).
- f) resortisanții din Andorra, Monaco și San Marino și titularii unui pașaport eliberat de Statul Cetății Vaticanului sau de Sfântul Scaun;

►(la data 07-dec-2018 Art. 1, punctul 3. rectificat de Actul din Rectificare din 07-dec-2018)

g) persoanele sau categoriile de persoane exonerate de verificări la frontiere sau care beneficiază de norme specifice privind verificările la frontiere și anume:

- (i) șefii de stat, șefii de guvern și membrii guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale, în conformitate cu anexa VII punctul 1;
- (ii) piloții de aeronave și alți membri ai echipajului, în conformitate cu anexa VII punctul 2;
- (iii) marinarii, în conformitate cu anexa VII punctul 3 și marinarii prezenți pe teritoriul unui stat membru doar pe perioada escalei navei și în zona portului de escale;
- (iv) lucrătorii transfrontalieri, în conformitate cu anexa VII punctul 5;
- (v) serviciile de salvare, poliție, pompieri care acționează într-o situație de urgență, precum și polițiștii de frontieră, în conformitate cu anexa VII punctul 7;
- (vi) lucrătorii offshore, în conformitate cu anexa VII punctul 8;
- (vii) membrii echipajului și pasagerii navelor de croazieră, în conformitate cu anexa VI punctele 3.2.1, 3.2.2 și 3.2.3;
- (viii) persoanele aflate la bordul navelor de agrement care nu sunt supuse verificărilor la frontiere, în conformitate cu anexa VI punctele 3.2.4, 3.2.5 și 3.2.6;
- h) persoanele care beneficiază de o derogare de la obligația de a trece frontierele externe exclusiv pe la punctele de trecere a frontierei și în timpul programului de funcționare stabilit, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2);
- i) persoanele care prezintă un permis valabil de mic trafic de frontieră atunci când trec frontiera, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (***);
- (***) Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen (JO L 405, 30.12.2006, p. 1).
- j) membrii echipajului trenurilor de pasageri și de mărfuri de pe rutele internaționale;
- k) persoanele care prezintă, în vederea trecerii frontierei:
 - (i) un document de facilitare a tranzitului feroviar valabil, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 al Consiliului (****); sau
 - (****) Regulamentul (CE) nr. 693/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003 de stabilire a unui document de facilitare a tranzitului (FTD), a unui document de facilitare a tranzitului feroviar (FRTD) și de modificare a Instrucțiunilor consulare comune și a Manualului comun (JO L 99, 17.4.2003, p. 8).
 - (ii) un document de facilitare a tranzitului valabil, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003, cu condiția ca tranzitul să fie efectuat cu trenul și ca persoanele în cauză să nu debarce pe teritoriul unui stat membru."

4. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

"În cazul în care documentul de călătorie conține un suport electronic de stocare (cip), autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip sunt confirmate cu ajutorul unui lanț complet de certificate valabile, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din punct de vedere tehnic sau, în cazul unui document de călătorie eliberat de o țară terță, imposibil din cauză că nu sunt disponibile certificate valabile;"

(ii) la litera (b), se adaugă următorul paragraf:

"Pentru persoanele a căror intrare face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, se efectuează o verificare a identității acestora în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, dacă este cazul, o identificare în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din respectivul regulament."

(b) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) la litera (a) punctul (i), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

"Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport electronic de stocare (cip), se verifică autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip, sub rezerva disponibilității unor certificate valabile.

Cu excepția resortisanților țărilor terțe pentru care un dosar individual este deja înregistrat în EES, dacă documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic, această verificare include verificarea imaginii faciale respective prin compararea electronică a respectivei imagini cu imaginea facială prelevată în timp real a resortisantului țării terțe în cauză. În cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și legal, verificarea se poate realiza prin compararea amprentelor digitale prelevate în timp real cu amprentele digitale înregistrate pe suportul electronic de stocare (cip);"

(ii) la litera (a), punctul (iii) se înlocuiește cu următorul text:

"(iii) pentru persoanele a căror intrare sau al căror refuz al intrării face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, se efectuează o verificare a identității acestora în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, dacă este cazul, o identificare în conformitate cu articolul 23

alineatul (4) din respectivul regulament;"

(iii) la litera (a), se introduce următorul punct:

"(iia) pentru persoanele a căror intrare sau al căror refuz al intrării face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, verificarea faptului că resortisantul țării terțe nu a atins sau depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre și, pentru resortisanții țărilor terțe care dețin o viză eliberată pentru una sau două intrări, verificarea faptului că aceștia au respectat numărul maxim de intrări autorizate, prin consultarea EES în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) 2017/2226;"

(iv) la litera (g), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

"(i) verificarea identității și a cetățeniei resortisantului țării terțe și a autenticității și a valabilității documentului de călătorie folosit pentru trecerea frontierei, inclusiv prin consultarea bazelor de date relevante, în special:

1. SIS;

2. baza de date SLTD a Interpolului;

3. bazele de date naționale care conțin informații privind documentele de călătorie furate, deținute fără drept, pierdute și anulate.

Pentru pașapoartele și documentele de călătorie care conțin un suport electronic de stocare (cip), se verifică autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip, sub rezerva disponibilității unor certificate valabile.

Cu excepția resortisanților țărilor terțe pentru care un dosar individual este deja înregistrat în EES, dacă documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic, această verificare include verificarea imaginii faciale respective prin compararea electronică a respectivei imagini cu imaginea facială prelevată în timp real a resortisantului țării terțe în cauză. În cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și legal, verificarea se poate realiza prin compararea amprentelor digitale prelevate în timp real cu amprentele digitale înregistrate pe suportul electronic de stocare (cip);"

(v) la litera (g), se adaugă următoarele puncte:

"(iii) pentru persoanele a căror ieșire face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, se efectuează o verificare a identității acestora în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, dacă este cazul, o identificare în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din respectivul regulament;

(iv) pentru persoanele a căror ieșire face obiectul unei înregistrări în EES în temeiul articolului 6a din prezentul regulament, verificarea faptului că resortisantul unei țări terțe nu a depășit durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre, prin consultarea EES, în conformitate cu articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226;"

(vi) la litera (h), punctul (ii) se elimină;

(vii) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

"(i) în vederea identificării oricărei persoane care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare, de ședere sau de rezidență pe teritoriul statelor membre, VIS poate fi consultat în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 și EES poate fi consultat în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2017/2226;"

(c) se adaugă următorul alineat:

"(9) Resortisanții țărilor terțe sunt informați cu privire la numărul maxim de zile de ședere autorizată, care ia în calcul numărul de intrări și durata șederii autorizate de viză. Respectivile informații sunt furnizate fie de către polițistul de frontieră la momentul verificărilor la frontieră, fie prin intermediul echipamentului instalat la punctul de trecere a frontierei care permite resortisantului țării terțe să consulte serviciul web menționat la articolul 13 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226."

5. Se introduc următoarele articole:

"- Articolul 8^a: Utilizarea sistemelor de self-service pentru preînregistrarea datelor în EES

(1) Persoanele a căror trecere a frontierei face obiectul unei înregistrări în EES în conformitate cu articolul 6a, pot utiliza sistemele de self-service pentru a preînregistra în EES datele menționate la prezentul articol alineatul (4) litera (a), sub rezerva îndeplinirii tuturor următoarelor condiții:

a) documentul de călătorie conține un suport electronic de stocare (cip), iar autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip sunt confirmate cu ajutorul lanțului complet de certificate valabile;

b) documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic de sistemul de self-service pentru a verifica identitatea titularului documentului de călătorie prin compararea imaginii faciale înregistrate pe suportul electronic de stocare (cip) cu imaginea facială prelevată în timp real a acestuia; în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic și legal, verificarea se poate realiza prin compararea amprentelor digitale prelevate în timp real cu amprentele digitale înregistrate pe suportul electronic de stocare (cip) al documentului de călătorie.

(2) În temeiul alineatului (1) din prezentul articol, sistemul de self-service verifică existența unei înregistrări anterioare în EES a persoanei și identitatea resortisantului unei țări terțe în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226.

(3) În conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/2226, sistemul de self-service efectuează o identificare în conformitate cu articolul 27 din respectivul regulament.

În plus, în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/2226, atunci când se efectuează o identificare în EES:

a) pentru resortisanții țărilor terțe care sunt supuși obligației de a deține viză pentru a trece frontierele externe, în cazul în care căutarea în VIS cu ajutorul datelor prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 indică faptul că persoana este înregistrată în VIS, se efectuează o verificare a amprentelor digitale în datele din VIS în conformitate cu articolul 18 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008. În cazul în care verificarea persoanei în cauză în temeiul alineatului (2) al prezentului articol nu a dat niciun rezultat, sunt accesate datele din VIS în vederea identificării, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008;

b) pentru resortisanții țărilor terțe care sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe și care nu sunt găsiți în EES în urma identificării derulate în conformitate cu articolul 27 din Regulamentul (UE) 2017/2226, se consultă VIS, în conformitate cu articolul 19a din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

(4) În cazul în care datele referitoare la persoana menționată la prezentul articol alineatul (1) nu sunt înregistrate în EES în temeiul alineatelor (2) și (3):

a) resortisanții țărilor terțe care sunt supuși obligației de a deține viză pentru a trece frontierele externe preînregistrează în EES, prin intermediul sistemului de self-service, datele prevăzute la articolul 16 alineatul (1) și la articolul 16 alineatul (2) literele (c)-(f) din Regulamentul (UE) 2017/2226 și, după caz, datele menționate la articolul 16 alineatul (6) din respectivul regulament, iar resortisanții țărilor terțe care sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru a trece frontierele externe preînregistrează în EES, prin intermediul sistemului de self-service, datele prevăzute la articolul 17 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și la articolul 16 alineatul (2) litera (c) din respectivul regulament și, după caz, datele menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (d) din respectivul regulament;

b) ulterior, persoana este orientată către un polițist de frontieră care:

(i) preînregistrează datele vizate, în cazul în care nu a fost posibilă colectarea tuturor datelor necesare prin intermediul sistemului de self-service;

(ii) verifică:

- dacă documentul de călătorie utilizat în sistemul de self-service corespunde celui deținut de persoana care face obiectul verificării,

- dacă imaginea facială prelevată în timp real a persoanei în cauză corespunde imaginii faciale care a fost colectată prin intermediul sistemului de self-service și

- pentru persoanele care nu dețin viza necesară în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001, dacă amprentele digitale prelevate în timp real ale persoanei în cauză corespund amprentelor digitale care au fost colectate prin intermediul sistemului de self-service;

(iii) atunci când s-a luat decizia de a autoriza sau de a refuza intrarea, confirmă datele menționate la litera (a) de la prezentul alineat și introduce în EES datele menționate la articolul 16 alineatul (2) literele (a) și (b) și la articolul 18 alineatul (6) literele (a), (b), (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2017/2226.

(5) În cazul în care din operațiunile descrise la alineatele (2) și (3) rezultă că datele referitoare la persoana menționată la alineatul (1) sunt înregistrate în EES, sistemul de self-service evaluează dacă este necesară actualizarea oricăreia dintre datele menționate la alineatul (4) litera (a).

(6) Atunci când evaluarea menționată la alineatul (5) indică faptul că persoana menționată la alineatul (1) are un dosar individual înregistrat în EES, dar că datele sale trebuie să fie actualizate, persoana:

a) actualizează datele în EES preînregistrându-le prin intermediul sistemului de self-service;

b) este orientată către un polițist de frontieră care verifică corectitudinea actualizării efectuate în temeiul literei (a) de la prezentul alineat și, atunci când decizia de a autoriza sau de a refuza intrarea este luată, actualizează dosarul individual în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226.

(7) Sistemele de self-service sunt operate sub supravegherea unui polițist de frontieră care este responsabil de depistarea oricărei utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale a sistemului de self-service.

- Articolul 8^b: Utilizarea sistemelor de self-service și a porților electronice pentru trecerea frontierei de către persoanele a căror trecere a frontierei face obiectul unei înregistrări în EES

(1) Persoanele a căror trecere a frontierei face obiectul unei înregistrări în EES în conformitate cu articolul 6a, li se poate permite să utilizeze un sistem de self-service în scopul efectuării verificărilor la frontieră, sub rezerva îndeplinirii tuturor următoarelor condiții:

a) documentul de călătorie conține un suport electronic de stocare (cip), iar autenticitatea și integritatea datelor stocate pe cip sunt confirmate cu ajutorul lanțului complet de certificate valabile;

b) documentul de călătorie conține o imagine facială înregistrată pe suportul electronic de stocare (cip) a cărei accesare este posibilă din punct de vedere tehnic de către sistemul de self-service pentru a verifica identitatea titularului documentului de călătorie prin compararea imaginii faciale respective cu imaginea facială prelevată în timp real a acestuia; și

c) persoana este deja înregistrată sau preînregistrată în EES.

(2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, pot fi efectuate prin intermediul unui sistem de self-service verificările la frontieră la intrare prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și verificările la frontieră la ieșire prevăzute la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 8 alineatul (3) literele (g) și (h). Atunci când se efectuează prin intermediul unui sistem automatizat de control la frontieră, verificările la frontieră la ieșire includ verificările prevăzute la articolul 8 alineatul (3) litera (h).

Atunci când o persoană are acces la un program național de facilitare instituit de un stat membru în temeiul articolului 8d, este posibil ca verificările la frontieră efectuate prin intermediul unui sistem de self-service la intrare să omită examinarea aspectelor menționate la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctele (iv) și (v) atunci când respectiva persoană trece frontierele externe ale statului membru respectiv sau frontierele externe ale unui stat membru care a încheiat un acord cu statul membru care a acordat accesul, astfel cum se menționează la articolul 8d alineatul (9).

(3) La intrare și la ieșire, rezultatele verificărilor la frontieră efectuate prin intermediul sistemului de self-service sunt puse la dispoziția unui polițist de frontieră. Polițistul de frontieră în cauză monitorizează rezultatele verificărilor la frontieră și, ținând seama de respectivele rezultate, autorizează intrarea sau ieșirea sau, în caz contrar, orientează persoana către un polițist de frontieră care efectuează verificări suplimentare.

(4) Persoana în cauză este orientată către un polițist de frontieră în temeiul alineatului (3) în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul în care nu este îndeplinită/nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la alineatul (1);

b) în cazul în care verificările la intrare sau la ieșire prevăzute la alineatul (2) indică faptul că nu este îndeplinită/nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile de intrare sau de ieșire;

c) în cazul în care rezultatele verificărilor la intrare sau la ieșire prevăzute la alineatul (2) pun sub semnul întrebării identitatea persoanei sau în care acestea indică faptul că persoana în cauză este considerată a reprezenta o amenințare pentru securitatea internă, ordinea publică sau relațiile internaționale ale oricărui stat membru sau o amenințare pentru sănătatea publică;

d) în cazul existenței unor îndoieli;

e) în cazul în care nu sunt disponibile porți electronice.

(5) În plus față de situațiile menționate la alineatul (4), polițistul de frontieră care supraveghează trecerea frontierei poate decide, pe baza altor motive, să orienteze persoana care utilizează sistemul de self-service către un polițist de frontieră.

(6) Persoanele a căror trecere a frontierei face obiectul unei înregistrări în EES în conformitate cu articolul 6a alineatul

(1) și care au utilizat un sistem de self-service pentru efectuarea verificărilor la frontiere pot fi autorizate să utilizeze o poartă electronică. În cazul în care se utilizează o poartă electronică, înregistrarea corespunzătoare din fișa de intrare/ieșire, precum și asocierea fișei respective la dosarul individual în cauză, în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) 2017/2226 se efectuează în momentul trecerii frontierei prin poarta electronică. În cazul în care poarta electronică și sistemul de self-service sunt separate din punct de vedere fizic, se verifică identitatea utilizatorului la poarta electronică în scopul confirmării faptului că persoana care utilizează poarta electronică este aceeași persoană care a utilizat sistemul de self-service. Confirmarea se realizează cu utilizarea a cel puțin unui element biometric de identificare.

(7) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în alineatul (1) litera (a) sau (b) de la prezentul articol sau în ambele, o parte din verificările la frontiere la intrare prevăzute la articolul 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și o parte din verificările la frontiere la ieșire prevăzute la articolul 8 alineatul (3) literele (g) și (h) pot fi efectuate prin intermediul unui sistem de self-service. Polițistul de frontieră poate efectua numai verificările prevăzute la articolul 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și la articolul 8 alineatul (3) la literele (g) și (h) care nu au putut fi realizate prin intermediul sistemului de self-service. În plus, polițistul de frontieră verifică dacă documentul de călătorie utilizat în sistemul de self-service corespunde celui deținut de persoana pe care o verifică.

(8) Sistemele de self-service și porțile electronice sunt operate sub supravegherea unui polițist de frontieră care este responsabil de depistarea oricărei utilizări necorespunzătoare, frauduloase sau anormale a sistemului de self-service, a porții electronice sau a ambelor.

(9) Prezentul articol nu aduce atingere posibilității statelor membre de a permite utilizarea de sisteme de self-service, de porți electronice sau ambele pentru trecerea frontierei de către cetățenii Uniunii, de către cetățenii unui stat care face parte din Asociația Europeană a Liberului Schimb a Spațiului Economic European, de către cetățenii Elveției și de către cetățenii ai țărilor terțe a căror trecere a frontierei nu face obiectul unei înregistrări în EES.

- Articolul 8^c: Standarde pentru sistemele automatizate de control la frontiere

În măsura posibilului, sistemele automatizate de control la frontiere sunt proiectate astfel încât să poată fi utilizate de toate persoanele, cu excepția copiilor cu vârsta sub 12 ani. Acestea sunt, de asemenea, concepute astfel încât să respecte pe deplin demnitatea umană, în special în cazurile în care sunt implicate persoane vulnerabile. În cazul în care statele membre decid să utilizeze sisteme automatizate de control la frontiere, acestea asigură prezența unor efective suficiente de personal pentru a ajuta persoanele la utilizarea unor astfel de sisteme.

- Articolul 8^d: Programele naționale de facilitare

(1) Fiecare stat membru poate să instituie un program voluntar (denumit în continuare «program național de facilitare») pentru a permite resortisanților țărilor terțe sau resortisanților unei anumite țări terțe care nu beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii să beneficieze de facilitările prevăzute la alineatul (2) atunci când trec frontiera externă a unui stat membru.

(2) Prin derogare de la articolul 8 alineatul (3) litera (a), pentru resortisanții țărilor terțe menționați la alineatul (1) al prezentului articol și cărora li s-a acordat acces la programul național de facilitare, verificările amănunțite la intrare nu trebuie să includă o examinare a aspectelor menționate la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctele (iv) și (v) atunci când astfel de resortisanți ai țărilor terțe trec frontiera externă a unui stat membru.

(3) Statul membru efectuează o verificare preliminară a resortisanților țărilor terțe care solicită utilizarea programului național de facilitare, pentru a confirma, în special, îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (4).

Acești resortisanți ai țărilor terțe fac obiectul unei verificări preliminare efectuate de polițiștii de frontieră, de autoritățile responsabile în domeniul vizelor astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 sau de autoritățile responsabile în domeniul imigrației astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 4 din Regulamentul (UE) 2017/2226;

(4) Autoritățile menționate la alineatul (3) nu acordă unei persoane acces la programul național de facilitare decât în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

a) solicitantul îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1);

b) documentul de călătorie al solicitantului și, după caz, viza, viza de lungă ședere sau permisul de ședere sunt valabile și nu false, contrafăcute sau falsificate;

c) solicitantul demonstrează necesitatea de a călători în mod frecvent sau regulat sau justifică intenția sa de a călători în mod frecvent sau regulat;

d) solicitantul își dovedește integritatea și fiabilitatea, în special, după caz, utilizarea legală a vizelor anterioare sau a vizelor cu valabilitate teritorială limitată, situația sa economică din țara de origine și intenția sa reală de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea duratei de ședere autorizată. În conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) 2017/2226, autoritățile menționate la alineatul (3) al prezentului articol au acces la EES pentru a verifica dacă solicitantul nu a depășit în trecut durata maximă de ședere autorizată pe teritoriul statelor membre;

e) solicitantul justifică scopul și condițiile șederilor preconizate;

f) solicitantul deține mijloace de întreținere suficiente, atât pentru durata șederilor preconizate, cât și pentru întoarcerea în țara de origine sau de reședință, ori este în măsură să dobândească astfel de mijloace în mod legal;

g) este consultat SIS.

(5) Accesul inițial la programul național de facilitare se acordă pentru o perioadă de cel mult un an. Accesul poate fi prelungit pentru un maxim de încă cinci ani sau până la sfârșitul perioadei de valabilitate a documentului de călătorie sau a eventualelor vize cu intrări multiple, a vizelor de lungă ședere sau a permiselor de ședere eliberate, oricare dintre acestea este mai scurtă.

În cazul unei prelungiri, statul membru reevaluează anual situația fiecărui resortisant al unei țări terțe căruia i se acordă acces la programul național de facilitare, pentru a se asigura că, pe baza informațiilor actualizate, respectivul resortisant al unei țări terțe îndeplinește în continuare condițiile prevăzute la alineatul (4). Această reevaluare poate fi efectuată cu ocazia verificărilor la frontiere.

(6) Verificările amănunțite la intrare în temeiul articolului 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și verificările amănunțite la ieșire în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (g) includ, de asemenea, verificarea faptului că resortisantul țării terțe are acces în mod valabil la programul național de facilitare.

Polițiștii de frontieră pot efectua verificarea resortisantului unei țări terțe care beneficiază de programul național de facilitare la intrare în temeiul articolului 8 alineatul (3) literele (a) și (b) și la ieșire în temeiul articolului 8 alineatul (3) litera (g) fără compararea pe cale electronică a datelor biometrice, ci prin compararea imaginii faciale obținute de pe

suportul electronic de stocare (cip) și a imaginii faciale din dosarul individual EES al resortisantului unei țări terțe cu cea a feței respectivului resortisant al unei țări terțe. Verificarea completă se efectuează în mod aleatoriu și pe baza unei analize de risc.

(7) Autoritățile menționate la alineatul (3) revocă imediat accesul acordat unui resortisant al unei țări terțe la programul național de facilitare dacă se constată că nu au fost îndeplinite condițiile de acordare a accesului la respectivul program sau dacă acestea nu mai sunt îndeplinite.

(8) Atunci când se verifică, în conformitate cu alineatul (3), dacă solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (4), se evaluează, cu o atenție specială, dacă solicitantul prezintă un risc de imigrație ilegală sau un risc la adresa securității oricăreia dintre state membre și dacă solicitantul are intenția de a părăsi teritoriul statelor membre în timpul șederii autorizate.

Mijloacele de întreținere pentru șederile preconizate sunt evaluate în funcție de durata și de scopul șederii sau a șederilor avute în vedere și în raport cu nivelul mediu al prețurilor în statele membre în cauză pentru masă și cazare la un preț moderat, pe baza sumelor de referință fixate de statele membre în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) litera (c). Dovada unui angajament de luare în întreținere, a unui angajament de cazare privată ori ambele pot constitui, de asemenea, dovada unor mijloace suficiente de întreținere.

Examinarea cererii se bazează în special pe autenticitatea și pe fiabilitatea documentelor prezentate și pe veridicitatea și fiabilitatea declarațiilor solicitantului. În cazul în care un stat membru responsabil de examinarea unei cereri are îndoieli cu privire la solicitant, la declarațiile sau la documentele justificative pe care solicitantul le-a oferit, acesta poate consulta alte state membre înainte de a lua o decizie cu privire la cerere.

(9) Două sau mai multe state membre care au instituit programe naționale proprii de facilitare în temeiul prezentului articol pot încheia între ele un acord pentru a se asigura că persoanele care utilizează programele lor naționale de facilitare pot beneficia de facilitările recunoscute de alt program național de facilitare. În termen de o lună de la încheierea acordului, se transmite Comisiei o copie a acordului.

(10) La instituirea unui program național de facilitare, statele membre se asigură că sistemul lor pentru operarea programului este conform cu standardele de securitate a datelor stabilite la articolul 43 din Regulamentul (UE) 2017/2226. Statele membre realizează o evaluare adecvată a riscurilor privind securitatea informațiilor, iar responsabilitățile în materie de securitate, pentru toate etapele procesului, sunt clarificate.

(11) Înainte de finalul celui de al treilea an de aplicare a dispozițiilor prezentului articol, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului o evaluare cu privire la punerea în aplicare a acestuia. Pe baza respectivei evaluări, Parlamentul European sau Consiliul pot invita Comisia să propună instituirea unui program al Uniunii pentru resortisanții țărilor terțe care călătoresc în mod frecvent și care au făcut obiectul unor verificări preliminare."

6. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

"(3) Chiar și în cazul relaxării verificărilor la frontieră, polițistul de frontieră introduce datele în EES, în conformitate cu articolul 6a. În cazul în care datele nu pot fi introduse prin mijloace electronice, acestea se introduc manual."

(b) se introduce următorul alineat:

"(3^a) În cazul în care este imposibil din punct de vedere tehnic să se introducă date în sistemul central al EES sau în caz de defecțiune a sistemului central al EES, se aplică toate următoarele dispoziții:

(i) prin derogare de la articolul 6a din prezentul regulament, datele menționate la articolele 16-20 din Regulamentul (UE) 2017/2226 sunt stocate temporar în Interfața Uniformă Națională, astfel cum este definită la articolul 7 din respectivul regulament. În cazul în care acest lucru nu este posibil datele sunt, temporar, stocate local în format electronic. În ambele cazuri, datele sunt introduse în sistemul central al EES de îndată ce imposibilitatea sau defecțiunea tehnică este remediată. Statele membre iau măsurile adecvate și utilizează infrastructura, echipamentele și resursele necesare în vederea asigurării faptului că astfel de stocări locale temporare pot fi efectuate în orice moment și la orice punct de trecere a frontierei.

Fără a aduce atingere obligației de a efectua verificări la frontiere în conformitate cu prezentul regulament, în situația excepțională în care este imposibil din punct de vedere tehnic să se introducă date în sistemul central al EES și în Interfața Uniformă Națională, iar stocarea electronică locală temporară a datelor este, de asemenea, imposibilă din punct de vedere tehnic, polițistul de frontieră stochează manual datele de intrare/ ieșire, în conformitate cu articolele 16-20 din Regulamentul (UE) 2017/2226, cu excepția datelor biometrice și aplică o ștampilă de intrare sau de ieșire în documentul de călătorie al resortisantului țării terțe. Datele respective sunt introduse în sistemul central al EES de îndată ce acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic.

Statele membre informează Comisia, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226 cu privire la ștampilarea documentelor de călătorie în cazul producerii situațiilor excepționale menționate la al doilea paragraf de la prezentul punct;

(ii) prin derogare de la articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (iii) și litera (g) punctul (iv) din prezentul regulament, pentru resortisanții țărilor terțe care dețin o viză astfel cum se menționează la articolul 6 alineatul (1) litera (b), atunci când este posibil din punct de vedere tehnic, verificarea identității titularului vizei se realizează prin consultarea directă a VIS în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008."

7. La articolul 10, se introduc următoarele alineate:

"(3^a) În cazul în care decid să utilizeze porți electronice, sisteme de self-service sau sisteme automatizate de control la frontiere, statele membre utilizează panourile prevăzute în anexa III partea D pentru a identifica culorile respective.

(3^b) În cazul în care decid să instituie un program național de facilitare în conformitate cu articolul 8d, statele membre pot alege să utilizeze culorile speciale pentru resortisanții țărilor terțe care beneficiază de un astfel de program național de facilitare. Acestea utilizează panourile prevăzute în anexa III partea E pentru a identifica diferitele culorile."

8. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

"- Articolul 11: Ștampilarea documentelor de călătorie

(1) În cazurile prevăzute în mod expres în temeiul dreptului său intern, un stat membru poate, la intrare și la ieșire, să aplice o ștampilă pe documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care dețin un permis de ședere sau o viză de lungă ședere eliberată de statul membru respectiv.

(2) Documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe care este titular al unui document de facilitare a tranzitului feroviar, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003, se ștampilează la intrare și la ieșire. În plus, documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe care este titular al unui document de facilitare a

tranzitului valabil, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 și care tranzitează cu trenul și nu debarcă pe teritoriul unui stat membru se ștampilează la intrare și la ieșire.

(3) Documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care intră sau ies, pe baza unei vize naționale de scurtă ședere eliberată pentru una sau două intrări, de pe teritoriul unui stat membru care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, dar care operează EES, se ștampilează la intrare și la ieșire.

(4) Aspectele practice privind aplicarea ștampilei sunt prevăzute în anexa IV."

9. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

"- Articolul 12: Prezumția privind îndeplinirea condițiilor privind durata șederii pe termen scurt

(1) Fără a aduce atingere articolului 12a, dacă niciun dosar individual nu a fost creat în EES pentru un resortisant al unei țări terțe prezent pe teritoriul unui stat membru sau dacă fișa de intrare/ieșire a unui resortisant al unei țări terțe nu conține o dată de ieșire după data de expirare a duratei autorizate de ședere, autoritățile competente pot prezuma că respectivul resortisant al unei țări terțe nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile privind durata șederii autorizate pe teritoriul statelor membre.

(2) Prezumția menționată la alineatul (1) de la prezentul articol nu se aplică în cazul unui resortisant al unei țări terțe care poate să furnizeze, prin orice mijloc, elemente de probă credibile confirmând faptul că beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii sau că deține un permis de ședere ori o viză de lungă ședere. Dacă este cazul, se aplică articolul 35 din Regulamentul (UE) 2017/2226.

(3) Prezumția menționată la alineatul (1) poate fi răsturnată în cazul în care resortisantul unei țări terțe prezintă, prin orice mijloc, elemente de probă credibile, precum bilete de călătorie sau documente justificative ale prezenței sale în afara teritoriului statelor membre sau ale datei de expirare a valabilității unui permis de ședere ori a unei vize de lungă ședere anterioare, care să demonstreze că a respectat condițiile privind durata șederii pe termen scurt.

În cazul unei răsturnări a prezumției, autoritățile competente creează un dosar individual în EES, dacă este necesar, sau indică în EES data și locul de trecere de către resortisantul țării terțe în cauză a frontierei externe a unuia dintre statele membre sau a frontierei interne a unui stat membru care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, dar care operează EES, în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (UE) 2017/2226.

(4) În cazul în care prezumția menționată la alineatul (1) nu este răsturnată, resortisantul unei țări terțe prezent pe teritoriul statelor membre poate fi returnat în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

Un resortisant al unei țări terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii nu poate fi returnat decât în conformitate cu Directiva 2004/38/CE."

10. Se introduce următorul articol:

"Articolul 12^a: Perioada tranzitorie și măsurile tranzitorii

(1) Pentru o perioadă de 180 de zile de la data punerii în funcțiune a EES, pentru a verifica, la intrare și la ieșire, dacă persoanele care sunt admise pentru o ședere pe termen scurt nu au depășit durata maximă de ședere autorizată, și, după caz, pentru a verifica la intrare dacă persoanele nu au depășit numărul de intrări autorizate de viza de scurtă ședere eliberată pentru una sau două intrări, polițiștii de frontieră iau în considerare șederile pe teritoriul statelor membre în decursul celor 180 de zile care preced intrarea sau ieșirea, prin verificarea ștampilelor din documentele de călătorie, în plus față de datele de intrare/ieșire înregistrate în EES.

(2) În cazul în care o persoană a intrat pe teritoriul statelor membre înainte de punerea în funcțiune a EES și iese de pe teritoriul acestora după punerea în funcțiune a EES, la ieșirea sa se creează un dosar individual în EES și se introduce în fișa de intrare/ieșire și data respectivei intrări, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/2226. Aplicarea prezentului alineat nu se limitează la perioada de 180 de zile de la punerea în funcțiune a EES, astfel cum se menționează la alineatul (1). În cazul unei discrepanțe între data ștampilei de intrare și data înregistrată în EES, prevalează data ștampilei de intrare."

11. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

"Datele privind resortisanții țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere pe termen scurt a fost refuzată se înregistrează în EES în conformitate cu articolul 6a alineatul (2) din prezentul regulament și cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2226."

(b) la alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

"Fără a aduce atingere oricărei eventuale compensări acordate în conformitate cu dreptul intern, resortisantul țării terțe în cauză are dreptul la rectificarea datelor introduse în EES sau a ștampilei de intrare anulate ori a ambelor, precum și a oricărei anulări sau completări, din partea statului membru care a refuzat intrarea, în cazul în care, în cadrul căii de atac, decizia de refuz al intrării este declarată nefondată."

12. La articolul 20 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

"(a) șefi de stat, șefi de guvern și membri ai guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale;"

13. Se introduce următorul articol:

"- Articolul 42^a: Măsuri tranzitorii pentru statele membre care nu operează încă EES

(1) Documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele statelor membre menționate la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226 se ștampilează în mod sistematic la intrare și la ieșire.

Documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe menționați la articolul 6a alineatul (1) literele (b) și (c) din prezentul regulament care trec frontierele statelor membre menționate la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226 se ștampilează la intrare și la ieșire.

Aceste obligații de ștampilare se aplică și în cazul relaxării verificărilor la frontiere în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, nu se ștampilează documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe menționați la articolul 6a alineatul (3) literele (a), (b) și (f), la articolul 6a alineatul (3) litera (g) punctele (i), (ii), (iii) și (vii) și la articolul 6a alineatul (3) litera (j).

(3) Dispozițiile din prezentul regulament care se referă la datele de intrare/ieșire înregistrate în EES și la absența unor

astfel de date în EES, în special articolul 8 alineatul (3) litera (a) punctul (iii) și litera (g) punctul (iv), articolul 8d alineatul (4) litera (d) și articolul 12, se aplică mutatis mutandis ștampilelor de intrare și de ieșire.

(4) În cazul în care este răsturnată prezumția privind îndeplinirea condițiilor legate de durata șederii în conformitate cu articolul 12 alineatul (2), resortisantul țării terțe aflat pe teritoriul unui stat membru care nu operează încă EES are dreptul de a avea o mențiune adăugată în documentul său de călătorie privind data la care persoana a traversat frontiera externă sau internă a acestui stat membru, precum și locul de traversare a respectivei frontiere. De asemenea, resortisantului țării terțe i se poate oferi un formular, astfel cum figurează în anexa VIII.

(5) Se aplică dispozițiile privind ștampilarea stabilite în anexa IV.

(6) Statele membre menționate la articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226 ștampilează documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe a căror intrare pentru o ședere pe termen scurt este refuzată la frontierele lor. Ștampilarea se efectuează în conformitate cu specificațiile prevăzute în anexa V partea A punctul 1 litera (d).

(7) Obligațiile de ștampilare în temeiul alineatelor (1)-(6) se aplică până la data punerii în funcțiune a EES în statul membru în cauză."

14. Anexele III, IV, V și VII se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Art. 2

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prezentul regulament se aplică de la data punerii în funcțiune a EES, astfel cum este stabilită de Comisie în conformitate cu articolul 66 din Regulamentul (UE) 2017/2226.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, prezentul regulament se aplică, de la data conectării acestora la EES în conformitate cu articolul 66 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/2226, în cazul acelor state membre menționate la articolul 66 alineatul (3) din respectivul regulament care nu operează încă EES. Până la conectarea acestora la EES, statelor membre respective li se aplică dispozițiile tranzitorii privind ștampilarea documentelor de călătorie prevăzute la articolul 42a din Regulamentul (UE) 2016/399.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles, 30 noiembrie 2017.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI
Pentru Consiliu
Președintele
M. MAASIKAS

ANEXĂ:

Anexele la Regulamentul (UE) 2016/399 se modifică după cum urmează:

1. În anexa III, se adaugă următoarele părți:

"- PARTEA D:

- Partea D¹: Culoare de control automatizat la frontiere pentru cetățenii UE/SEE/CH

Stelele nu sunt necesare pentru Elveția, Liechtenstein, Norvegia și Islanda.

- Partea D²: Culoare de control automatizat la frontiere pentru resortisanții țărilor terțe

RESORTISANȚI ȚĂRI
TERȚE

- Partea D³: Culoare de control automatizat la frontiere pentru toate pașapoartele

TOATE PAȘAPOARTELE

- Partea E: Culoare pentru călătorii înregistrați

2. Anexa IV se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

"1.Documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe care este titular al unui document de facilitare a tranzitului feroviar, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 se ștampilează la intrare și la ieșire. Documentul de călătorie al unui resortisant al unei țări terțe care este titular al unui document de facilitare a tranzitului valabil, eliberat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 693/2003 și care efectuează tranzitul cu trenul și nu debarcă pe teritoriul unui stat membru se ștampilează, de asemenea, la intrare și la ieșire. În plus, în cazurile prevăzute în mod expres de dreptul său intern, un stat membru poate să aplice o ștampilă, la intrare și la ieșire, pe documentele de călătorie ale unui resortisant al unei țări terțe care deține un permis de ședere sau o viză de lungă ședere eliberate de același stat membru, în conformitate cu articolul 11 din prezentul regulament.

Documentele de călătorie ale unui resortisant al unei țări terțe care intră sau iese, pe baza unei vize naționale de scurtă ședere eliberată pentru una sau două intrări, de pe teritoriul unui stat membru care nu aplică încă integral acquis-ul Schengen, dar care operează EES, se ștampilează la intrare și la ieșire."

(b) se introduce următorul punct:

"1a.Specificațiile respectivei ștampile sunt stabilite prin Decizia SCH/COM-EX (94) 16 rev. și SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENȚIAL) a Comitetului Executiv Schengen."

(c) se introduce următorul punct:

"2a.La intrarea și la ieșirea resortisanților țărilor terțe cărora li se aplică obligația de a deține o viză și obligația ștampilării, ștampa se aplică pe pagina opusă celei pe care este aplicată viza. Cu toate acestea, dacă respectiva pagină nu este utilizabilă, ștampa se aplică pe pagina următoare. Zona cu citire optică nu se ștampilează."

(d) punctul 3 se elimină.

3. Anexa V se modifică după cum urmează:

(a) partea A se modifică după cum urmează:

(i)punctul 1 litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

"(b) pentru resortisanții țărilor terțe cărora li s-a refuzat intrarea pentru o ședere pe termen scurt, înregistrează în EES datele privind refuzul intrării, în conformitate cu articolul 6a alineatul (2) din prezentul regulament și cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2226;"

(ii)punctul 1 litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

"(d) pentru resortisanții țărilor terțe pentru care refuzul intrării nu se înregistrează în EES, aplică pe pașaport o ștampilă de intrare, barată de o cruce cu cerneală neagră indelebilă, și scrie lângă aceasta, în partea dreaptă, de asemenea cu cerneală indelebilă, litera (literele) corespunzătoare motivului (motivelor) de refuz al intrării, a căror listă este conținută în modelul uniform de formular de refuz al intrării, menționat în partea B a prezentei anexe. În plus, pentru aceste categorii de persoane, polițistul de frontieră consemnează fiecare refuz al intrării într-un registru sau pe o listă în care menționează identitatea și cetățenia resortisantului țării terțe în cauză, referințele documentului care permite trecerea frontierei de către resortisantul țării terțe în cauză, precum și motivul și data refuzului intrării."

(iii)la punctul 1, se adaugă următorul paragraf:

"Aspectele practice privind aplicarea ștampilei sunt prevăzute în anexa IV."

(b) în partea B, modelul uniform de formular pentru refuzul intrării la frontieră se modifică după cum urmează:

(i)după litera (I), se adaugă următorul text:

"|_| a refuzat să furnizeze date biometrice, în cazul în care acestea sunt necesare
 |_| pentru crearea, în Sistemul de intrare/ieșire, a dosarului individual
 |_| pentru efectuarea verificărilor la frontieră."

(ii)în secțiunea intitulată "Observații", se adaugă următorul text, sub cuvântul "Observații":

"|_| (se bifează de către polițistul de frontieră în cazul în care datele sunt stocate în Sistemul de intrare/ieșire)

Prin prezenta, persoana în cauză este informată că datele sale personale și informațiile privind acest refuz al intrării sunt înregistrate în Sistemul de intrare/ieșire, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2226.

În conformitate cu articolul 52 din Regulamentul (UE) 2017/2226, persoana în cauză are dreptul de a obține datele care o vizează și care sunt înregistrate în Sistemul de intrare/ieșire și poate solicita ca datele incorecte care o vizează să fie rectificate și ca datele înregistrate ilegal să fie șterse."

4. Punctul 1 din anexa VII se înlocuiește cu următorul text:

"1.Șefii de stat, șefii de guvern și membrii guvernelor naționale însoțiți de soții (soțiile) lor, precum și membrii

delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale

Prin derogare de la articolul 6 și de la articolele 8-14, șefii de stat, șefii de guvern și membrii guvernelor naționale însoții de soții (soțiile) lor, precum și membrii delegațiilor oficiale ale acestora, și suveranii și alți membri de rang înalt ai unei familii regale, invitați de guvernele statelor membre sau de organizații internaționale în scopuri oficiale și a căror sosire și plecare au fost anunțate oficial, pe cale diplomatică, nu sunt supuși verificărilor la frontiere."

Publicat în Jurnalul Oficial cu numărul 327L din data de 9 decembrie 2017